

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Iesvitarvm Assertiones, Ex Epistola Priori Divi Pavli ad Timotheum, in Schola Dilingana disputatas, quibus totum Papatum stabilire conati sunt, pia responsio

**Bidembach, Wilhelm
Osiander, Lucas**

Tvbingæ

VD16 B 5358

Volo ergo viros orare in omni loco, leuantes puras manus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36892

SOLVM redemisse nos, nec quenq; habuisse ea in re socium. Sed hoc ipsum est quod contra Papistas tam frequenter & diligenter inculcamus: ut à quo solo redempti sumus, is idem solus noster corā Deo mediator & deprecator habeatur.

Augustinus ad Bonifacium lib. 4. cap. 4. prolixè disputat contra Pelagianos, qui infantes peccato cātere dicebant, eosq; cum Manichæis confert, dicens: Pelagianos Manichæis nihilo meliores esse. Ut enim Manichæi negant, corpus infantis à Deo creatum, ita Pelagiani non concedunt, ut infantes à Christo sanentur. Ac inter cætera dicit de Christo: Sicut enim solus (inquit) ideo factus est hominis filius, vt nos per ipsum filij Dei fieremus: ita s O L V s pro nobis suscepit sine malis meritis pœnam, vt nos per illum sine bonis meritis consequeremur gratiam: quia sicut nobis non debebatur aliquid boni, ita nec illi aliquid mali. Hanc singularem mediatoris prærogatiuam (quòd scilicet ipse innocens pro noctibus moritur) Pelagiani euacuare conantur, &c. Cæterum, de intercessione sanctorum nullam ibi syllabam inuenias.

I E S V I T A E.

Volo ergo viros orare in omni loco, leuantes puras manus.

III.

Principes quidem preces ubiq; locum habere, per se manū festum

festum est, si amen de publicis (nam de his Ambrosius & Chrysostomus verba viuis capitis interpretatur) haec accipiamus, vnde Apostolus, non tantum in templo Hierosolymitano, ut Iudei, vel in monte Garizim, ut Samaritani volebant, Deum orari posse, sed in omni loco ad id delecto & dedicato. Inepit igitur Heretici, verbis istis abutuntur, ad sanctuarē templorum tollendam, quae Deo consecrata sunt, et sacras Diuorum continent reliquias. Nec prætermittendum est, precando manus attollere, quemadmodum & in genua procumbere, cæremoniam fuisse Apostolis, & ceteris Christianis, olim satis familiarem.

RESPONSI.

CV M Paulus velit, ut in Ecclesia omnia des1. Cor. 14. center & secundum ordinem siant, minimè res pugnamus, quo minus in templis, in quibus publici cœtus Ecclesiae congregantur, publicæ preces siant, & semper nobis displicuit fanaticus & velenus Enthusiastarum quorundam Spiritus, qui in templis orare prohibent, siquidem Deus ipse de templo Hierosolymitano pronunciavit: Domus mea Esa. 56. domus orationis vocabitur. Et Paulus in templo nō Matth. 21. impie legitur orasse. Et ante hunc Petrus quoqu & Act. 21. Ioannes in templum ascendisse perhibentur, circa horam precationis nonam. Vnde & sacræ ædes appellantur, quia verbo Domini & oratione sanctificantur, vt nobis earum usus licitus, purus & sanctus sit. At vero, quemadmodum Enthusiastarum fures damnamus; ita è regione Hypocitarum super*Iij* stitionem.

stitutionem non possumus non improbare. Hi enim publicas preces contra expressam Christi & Pauli sententiam, certis locis, nimium profecto superstitione affigunt: In omni loco (inquiunt Iesuitæ) ad id delecto & dedicato. Quis vero, hypocritæ, verbo Domini vos adjicere aliquid iussit, quod Deus ipse nefas esse pronunciat? Paulus enim disertè ad exclusandam omnem Iudaicam & Papisticam superstitionem ait: In omni loco, vos autem ad stabiliendā superstitionem de vestro additis: Ad id delecto & consecrato. Sed quid Psaltes: Domini (inquit) est terra & plenitudo eius: orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo. Si Domini est vniuersa terra, & totus terrarum orbis, cur non in omnibus locis quandocunq; res & necessitas exigit, vel priuatim singulis, vel publicè vniuersis, ut exempli gratia, toti alicui exercitiū, toti simul in eadem naue periclitanti turbæ orare liceat? Mundis, inquit Paulus, omnia munda, cur non & quælibet loca? Ac si cibī sanctificantur per sermonem Dei, ac precationem, cur non etiam mare & arida, cur non syluae, montes, valles, deniq; omnia loca in terris hoc modo sanctificarentur? Grauiter ab Esaia & Stephano reprehensi sunt hypocritæ inter Iudæos, qui Deum in templis manufactis habitare, & ceu parietibus templorum includi putabant. Eandē reprehensionē incurrit Iesuite, dum publicas preces ad delecta & dedicata loca alligāt: quasi quæ à cornuto Episcopo aut indocto suffraganeo aqua benedicta aspersa, & alijs puerilibus Cæremonijs dedicata, aut sanctorum vel veris vel elementitis reliquijs & donarijs ornata loca sint.

Psal. 55.

Tit. 1.

1. Tim. 4.

Esa. 66.

Act. 7.

ea sint, ea propria sint Dei habitacula, vnde proprius aurem nobis admoueat, aut secreta nescio quæ vis illis inhæreat, quæ sacratores & acceptiores apud Deum preces nostras reddat. Nos vero illa crassa, et rudi superstitione Ethnicis, Iudæis, Turcis & Pa^g pistis relicta, scimus veros adoratores, cítra loci discretionem, Patrem adorare in spiritu & veritate: Ioan. 4:21
 scimus, cùm vera Dei templa simus nosip̄si, nobis intra nosip̄sos orandum esse, si in sancto templo suo Deum inuocare velimus. Externam autem pædagogian, vt inter orandum manus attollantur, genua submittantur, neq; nos repudiamus: modo ne in illis summa Christianismi, & prora & puppis piarum precum collocetur: sed his cæremonijs, ceu alphabetaryjs rudimentis, tum ad descendam veram animi humilitatem, tum ad excitandam seriam & ardentem eleuationem mentis ad Deum, vtamur: illam enim genuflexio, hanc manuum sublatio ac (vt Poëta canit) tensæ ad sydera palmæ significant.

IESVITÆ.

Docere mulieri non permitto.

III.

Mulier & vir sexum hoc loco, non coniugium designant: nō enim nuptis tantum, sed & omnibus mulieribus, iuxta communes Dei naturæ leges conuenit subiectio, & silentium, in cœtu virorum, & docendi potestas adempta est. 1. Cor. 14:4 Deus tamen, quis suis legibus non tenetur, Delboram populo suo præfecit, & Iud. 4:2 Holdam spiritu Prophetico decorauit: & quarundam opera in 2. Reg. 22

I iij nouo